

ura en el pas del temps

jugador del CD Tortosa

En la comitiva va destacar la llarga filera amb moltes persones portant corones amb dedicatòries.

D'esquerra dreta i dempeus: Toni Montserrat, Capilla, Fontanet, Brull, Pahué, Montany i Mariano Toha. A sota, Antó, Torres, Otero, Casiano, Codorniu i González.

local aragonès per 2-0. Ni Mariano ni els seus companys podien arribar a imaginar que este seria el seu últim partit. En finalitzar la confrontació l'expedició es va desplaçar per pernoctar a Alcanyis, on l'equip tortosí tenia concertat un partit amistós. Toha compartia habitació a l'hotel amb Casiano, que es va absentar un moment. En tornar el seu company ja no responia, havia mort de forma sobtada, la matinada del 5 de gener del 1953, quan tenia 32 anys, en el que ha estat sens dubte un dels moments més durs i tristos de la història del club. La notícia va commoure els aficionats a l'esport no tan sols ebrencs, sinó d'arreu de Catalunya.

■ Gran manifestació de dolor

Els actes del sepeli es van celebrar l'endemà, el 7 de gener, i es calcula que prop de tres mil persones vingudes de diferents indrets van assistir a una cerimònia molt emotiva. El fèretre va estar al local social del club, situat al carrer Teodor González, per on van desfilar centenars de persones. La comitiva es va formar a la una de la tarda al local social del club, i es va formar una filera de portadors de corones, en les quals es podien llegir sentides dedicatòries de diferents procedències, directius del club, com-

panys d'equip, exdirectius, exjugadors, secció ciclista del club, socis, Federació Catalana de Futbol, CD La Cava, i altres de diferents penyes esportives, particulars, amics i familiars. A continuació seguia el fèretre amb la bandera del Club Deportivo Tortosa. La presidència oficial del dol estava integrada per tot el Consell directiu i exdirectius del club, amb l'alcalde de la ciutat Esteban Albacar, president honorífic del club, el president de l'entitat Francisco Sanz, l'expresident Luis Jardí, i el capítol catedralici Vicente Fabregat, seguida pels seus familiars. Després la comitiva es va dirigir a la

catedral, on es va resar un respons i es va continuar després pels carrers de la Rosa, plaça de l'Àngel, Sant Blai i Cervantes, fins a la plaça de l'Estació, on es va acomiadar el dol. Els carrers del recorregut es van omplir de públic, que amb molt de sentiment s'acomiadaven del brau i carismàtic jugador tortosí.

■ Mostres de suport

El Consell Directiu del CD Tortosa, posteriorment, va emetre una nota oficial, davant la impossibilitat de respondre de forma particular els nombrosos testimonis rebuts de condolen-

ça per la mort de Mariano Toha. En el comunicat s'agraïa totes les mostres de condol i adhesió rebudes, especialment als clubs que van enviar representació, com l'Alcanar, Amposta o la Cava.

El primer partit oficial que va disputar el CD Tortosa, el va enfrontar a l'Europa, que va finalitzar amb una contundent victòria de l'equip tortosí per 4-0. Lògicament els jugadors dels dos equips van portar braçalets negres, i els components del CD Europa al matí es van desplaçar al cementiri, on van dipositar una corona sobre la tomba de Mariano Toha.

Prop de tres mil persones van participar en l'emotiu acte de comiat del mític jugador del CD Tortosa

El 13 de gener es va disputar un partit a benefici de la viuda Maria Cinta Roig i la seva filla Cinta. El seu segon fill, de nom també Mariano, ja no va poder conèixer en vida el seu pare, en nàixer un mes després, el dia 13 de febrer.

Les graderies de l'Estadi Municipal es van omplir de públic per a presenciar el partit, que va enfrontar el CD Tortosa amb el Club Ferrol, partit que finalitzava amb victòria tortosina per 3-0, amb gols de Pahué, Carlet i Soria.

El conjunt galleg va ser finalment l'equip que es va enfrontar al CD Tortosa, encara que al club es van rebre molts oferiments per a participar en esta confrontació amistosa.

El CD Tortosa va formar amb dos equips. El primer a saltar al terreny de joc estava format per components del campió de Catalunya de Primera Regional de la temporada, 1948/49, amb Montany, Montserrat, Casiano, Brull, Capilla, Fontanet, Pahué, Torres, Codorniu, Otero i González, i en el lloc de Mariano Toha va jugar Barberà.

A la segona part van jugar Coca, Romeo, Sirvent, Sabio, Fontanet, Vilari, Tafalla, Soria, Curiel, Otero, García Marín.

Posteriorment també es va disputar un altre homenatge pòstum a Mariano Toha, amb el Melilla com a oponent de l'equip tortosí, que es va imposar per 0-4, amb els quatre gols de l'exjugador del CD Tortosa José Ismael Antó, que estava a les files del Melilla.

■ Sempre en el record

Els que van veure jugar a Mariano Toha el recorden com el futbolista que tots els equips volen tenir a les seues files. Un jugador que sempre lluitava al màxim i arrossegava els altres companys, sobretot en els moments més difícils. Va ser tot un exemple i un model a imitar per part de les futures generacions. Un tipus de jugador difícil de trobar en l'actualitat, modest, reservat, però que va estimar molt els colors del club.

L'any 1973 la UE Remolins va instaurar el Trofeu In Memoriam Mariano Toha, per a recordar la figura del que va ser gran jugador. En els tres primers anys es va disputar entre equips juvenils, però després s'ha consolidat com un dels tornejos de més prestigi arreu de les Terres de l'Ebre, en el qual han participat destacats equips. Enguany ni la covid-19 va poder impedir la disputa de la seua quaranta-setena edició. El nostre agraïment a Jesús Ferrando per la seua valuosa col·laboració.